

Biogazownie to stabilne źródła energii i nowe miejsca pracy

Biogazownie to stabilne źródło energii działające niezależnie od aktualnej pogody. Są jednocześnie miejscem, gdzie zachodzi najbardziej efektywny proces produkcji energii z biomasy, w którym następuje utylizacja odpadów oraz redukcja emisji metanu i innych gazów cieplarnianych do atmosfery.

Zgodnie z zobowiązaniami unijnymi, prawem krajowym i realnymi potrzebami gospodarki narodowej, Polska musi doprowadzić do wzrastającego udziału odnawialnych źródeł energii w miksie

energetycznym i miksie paliwowym, co są w stanie w określonych zakresach zapewnić biogazownie (prąd) i biometanownie (paliwo). Biogazownie na tle pozostałych OZE (opartych na si-

łach przyrody) są jedynym stabilnym źródłem energii pracującym w cyklu ciągłym, stabilizującym sieć i mogącym uzupełniać przerwy w pracy instalacji wiatrowych i słonecznych.

Obecne biogazownie i przyszłe biometanownie opierające się w substracie rolno-spożywczym (biogazownie rolnicze), odpadowym (biogazownie wysypiskowe) i ściekowym (biogazownie ściekowe) doprowadzają do pochłaniania szkodliwych emisji do atmosfery i są częścią gospodarki obiegu zamkniętego. W biogazowniach powstaje też masa pofermentacyjna o bardzo dobrych właściwościach nawozowych, czyli organiczny nawóz wolny od zanieczyszczeń i odoru.

Biogazownie i biometanownie tworzą miejsca pracy bezpośrednio (wymóg stałej obsługi instalacji przez lokalnych pracowników) oraz pośrednio (kontrahenci sprzedający substraty do instalacji i dzierżawcy gruntów), a jako

w dużej mierze inwestycje prywatne poszerzają polską klasę średnią (rolnicy ze wsi i usługodawcy z miast stają się przemysłowcami i właścicielami majątku produkcyjnego).

Rozwój sektora biogazu i biometanu natrafia jednak też na pewne bariery. Biogazownie są przykładem energetyki nie tylko odnawialnej, ale i rozproszonej, bo przeciętna instalacja nie może być przewymiarowana (dostępność substratu i opłacalność jego transportu), co powoduje, że rynek musi wygenerować tysiące decyzji inwestycyjnych ze strony małych i średnich inwestorów cierpiących na braki kapitałowe i trudności zabezpieczania finansowania długiego. Stabilność produkcji prądu (i w przyszłości biometanu) wymaga stałego aktywnego zajmowania się instalacją (co odróżnia biogazownictwo i biometanownictwo od instalacji pasywnych typu wiatrowego czy słonecznego) i mul-

tiplikuje ryzyka operacyjne (np. technologiczne).

Biogazownictwo i biometanownictwo nie tylko wymaga znaczących nakładów inwestycyjnych (CAPEX w wysokości kilkunastu milionów złotych, a przy obecnej inflacji dochodzący do blisko dwudziestu milionów na MW), ale także opiera się na stałych wysokich kosztach operacyjnych wynikających z konieczności ciągłego zakupu substratu (OPEX w wysokości kilku milionów złotych na MW wyłącznie w zakresie zakupu substratu bez uwzględnienia innych kosztów).

Jak przedstawiciele branży chcieliby pokonać wyżej wskazane bariery rozwoju? – Jeżeli idzie o nakłady na inwestycje, to potrzebne są stałe dostępne kanały dofinansowywania grantowego (bezwrotnego) i dłużnego (na preferencyjnych warunkach) wyposażające drobnych inwestorów w możliwość pozyskania kapitału innego niż

komercyjny, który nie zapewnia opłacalności inwestycji – mówi Artur Zawisza, prezes Unii Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego. Dodaje, że gdy chodzi o adekwatne systemy wsparcia, to muszą one dla produkcji energii elektrycznej z biogazu w pełni uwzględniać uśredniony koszt produkcji energii (LCOE), co znaczy, że podstawowym mechanizmem wsparcia powinny być: taryfa gwarantowana (FIT) oraz dopłata do ceny stałej (FIP) zamiast nadającego się do wygaszenia mechanizmu aukcji (przy zachowaniu prawa nabytego do błękitnego certyfikatu dla mających to uprawnienie), zaś cena referencyjna musi bazować na faktycznym LCOE bez jego sztucznego pomniejszania, a mnożnik dla FIT i FIP powinien sięgać 100% ceny referencyjnej bez jej obniżania dla poszczególnych typów instalacji.

**NARODOWY FUNDUSZ
OCHRONY ŚRODOWISKA
i GOSPODARKI WODNEJ**

IOŚ-PIB
Instytut Ochrony Środowiska
Państwowy Instytut Badawczy

WFOŚiGW
WOJEWÓDZKI FUNDUSZ OCHRONY
ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ
W LUBLINIE

WFOŚiGW
w Białymstoku

bioinitium

Niniejszy materiał został opublikowany dzięki dofinansowaniu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Za jego treść odpowiada Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku.